

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Theologicae De Virtutibus Ad Quas Dicit Et Vitiis
A Quibus Abducit Doctrina Lovaniensium De Gratia Christi**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1684?]

Pertinens.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951914-1

functionis alicujus transcuntis procurare debet. Quia nisi Dominus adificaverit domum, in vanum laboraverunt qui edificant eam, & nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam." Quæ autem domus Dei, inquit Augustinus in Ps. 126. & ipsa civitas: "domus enim Dei populus Dei; quia domus Dei Templum Dei:,, & paulo ante: "qui sunt isti qui laborant ædificantes? omnes qui in Ecclesia prædicant verbum Dei, ministrari Sacramentorum Dei..... nos loquimur foris, ille ædificat intus. Quod in conversione peccatoris, aut proœctu justi operatur ipsorummet voluntas, nihil est comparatum illi, quod in ipsis operatur Deus: quod vero in ipsis operatur vox prædicantis aut monentis minus est, quam quod ipsorummet voluntas; imo non aliud operatur vox prædicantis quam lex, de qua scriptum est: *lex iram operatur*, si nimis desit gratia: hæc vero impetratur orando, potissimum si ore ille, qui legitime constitutus est ut ad aliorum salutem dicat, regat, aut alia exterius agat: siquidem hinc fit, ut Deus det vocis ejus vocem virtutis, & regimini ejus regimen virtutis &c.

Quod semel scriptum est, Christum orasse: *Pater sancte, serua eos in nomine tuo quos dedisti mihi*, indubie Christus semper desiderauit, & in corde semper oravit ad exemplum illorum omnium, quibus Deus dedit aliquos ad horum salutem. Hinc magnus ille prædicator gratiarum eis quibus Evangelium annuntiabat, gratiam illud adimplendi tam frequenter ac ferventer optavit & oravit: ut videre licet ex ipsis Epistolis, potissimum ex carum initio & fine. *Sine intermissione*, scribit Romanis, *memoriam vestri facio, semper in orationibus meis*: sciebat enim: *quia neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed qui incrementum dat Deum*. 1. Corint. 3.

Facile quoque est ex hac tenus dictis colligere, quod doctrina S. Augustini de gratia, tanto magis excitet ad gratitudinem, (adde & amorem erga Christum) pro justitia, sive meritis a Deo datis, quanto in illis maius agnoscit beneficium, magisque indebirum. Hinc in Apostolo Paulo tories illa gratiarum actio pro justitia ac meritis, quæ Deus dedit Romanis, Corinthiis, &c.

Doctrina Augustini de gratia per se efficaci conformis est doctrina de differenda ab solutione consuetudinariis & aliis consistentibus imparatis.

Et si Deus bonum voluntatis motum efficienter producat, voluntatem determinando ad ipsam conversionem, non solet tamen in peccatoribus potissimum consuetudinariis id facere, nisi præviè ipsis dando delectationes quasdam cœlestes, quibus sensim/quamvis absolute aliter possit ipsos ad veram conversionem præpare. Vide Sanctum Augustinum, Serm. 34. de divers. c. 12. & serm. 56. de temp. rationes allegat Serm. super Psal. 6. item super 106.

Oportet ergo ut Confessarii se conformando illi modo, quem in ejusmodi peccatoribus convertendis solet tendre Deus, cupiditatem sensim minuens, & delectationem cœlestem in illis sensim augens, eisdem peccatoribus præscribant exercitia pietatis ad delectationem cœlestem augendam, prout exercitia penitentiae ad minuendam cupiditatem, & orationes ad utrumque; atque ita (non omitendo etiam sua pro illis orationis & alia pietatis exercitia) eos faciant per gradus ascendere ad amorem Dei prædominantem, sicut quo cum nil profutura sit absorolio, facile colligitur quam sèpè hæc sit differenda: amor namque ille sive Dei dilectio prædominans "non mox ut nascitur perficitur, ut perficiatur nascitur: cum fuerit nata, nutritur: cum fuerit nutrita, roboratur: cum fuerit roborata perficitur. S. Aug. tract. 5. in epist. 1. Joan.

PERTINENS.

Deus in hoc statu etiam immediate determinat voluntatem ut bene agat, non ergo merè per delectationem cœlestem indeliberatam; ad malum vero voluntas immediate determinat seipsum, & quandoque ultra vires concupiscentia præeuntis.

ouimus
FINIS.

9+2